

Podzimky 04

26.-31.10.

Já s Delfínou jsme se sešly na zastávce 218ky už v 6:15, což je pro nás dosti neobvyklý čas. Každopádně jsme tam ještě asi čtvrt hodiny šaškovaly a hledaly Meruňku a když nedorazila, tak jsme se vydaly na Dejvickou bez ní. Tam jsme přibraly Ježka s Oskarem (malej Ježek), Bramborku a Rézu (Pliška nejela, páč neměla koleno). V tomto složení jsme dojeli na Hlavák, střetli se s Mírou, Prtětem, Karčou, Honzíkem, Denisou a samozřejmě Zdendou a nasedli do vlaku směr České Budějovice. Cesto jsme hráli užasně hry, ač na pravou skautskou vlakovou nedošlo. V ČB jsme přestoupili, zalhali panu průvodčímu, že Žofě ještě nebylo šest a vyrazili dál do Kaplice, kam jsme dojeli asi v jedenáct. Nastalo velké dělení na Šťopky(Zdenda, Karča, Denisa), Nestřopky(Téra, Delfi a já) a děti(zbytek s Bárrou a Ježkem). Šťopky a Nestřopky měli tři úkoly:

- 1.Dostat se do tmy na Hájovnu (Nestřopky nezvládly)
- 2.Nasbírat co nejvíc razítek (Šťopky asi 70, Nestřopky 133)
- 3.Koupit provaz na draky (obě skupiny koupily, ale ani jeden nebyl využit).

Naše cesta probíhala velmi vesele, narozdíl od druhé skupiny jsme si nechaly batohy ponejprv u zlé paní na autobusáku a pak v cukrárně a škodolibě jsme se smály (až jsme se za břicha popadaly) druhé skupině táhnoucí bágly na zádech. Když jsme se všichni sešli večer na hájovně, Ježek začal organizovat, což pro Čtveráky, neznající našeho šéfa, mohl být poměrně velký šok. Pak jsme hráli naší oblíbenou tleskáci seznamovací hru, která nám vydržela zatraceně dlouho, ač se minula účinkem. Přece jen jsme pochopili, kdo jsou ty podivné osoby sedící proti nám, ale výrazně nám k tomu pomohly Goníkovy popisy. Tak tedy: Anonym (mánička, gymplák), vždypletoucí se Tobul (ten pomalej) a Mot (nevýrazná osobnost), Zvonek (to největší hovado), Lečo (jediná holka), Jávím a Moucha (bráchové). Pak přijel Klaun s Panem Ponožkou a šli jsme spát, páč Ježek vyhrožoval s brzkým budíčkem.

Ve čtvrtek jsme se vydali na celodenní výlet směr Cetviny. Podařilo se nám zabavit Čtveráky našima lakroskama (jim se zase podařilo jednu ztratit- nebo nám?). Hráli jsme ruce/nohy, miniturnaj v lakrose, při kterým mi po Delfině zákroku vyrašila na ruce podivná boule (styd' se, holka), dětičky si hrály se senem a tak. Nakonec jsme došli ke starým kasárnám v

Cetvinách, které byly cílem naší cesty. Tam se nám moc líbilo a nechtělo se nám odtud. Nakonec jsme se přec jen nechali přemluvit Goníkem a Delfi a šlo se zpátky. Na hájovně na nás už čekal Ježek s polívkou a Barborka volala mamince, jak se dělá těsto na lívance. Začali jsme hrát mezidružinový Carcassonne a děti luštily Morgensternovy hlavolamy. Pak to přišlo: Bára, Delfi a Klaun usmažili spoustu lívanců a my ostatní se jen předháněli v jejich konzumování. Když se Tobul dopracoval k číslu 30, nechali jsme toho, páč nám už bylo pekelně zle. Na večer jsme připravili repete velikonočního lovení prstýnku z mouky a klasickou oblíkačí čokoládu. Pak jsme hráli mafii, a když malý šli spát, tak ještě Ebygejl a fingovaná manželství. Byla to strašná sranda a já se Zvonkem jsme byli nejlepší manželé (ač Bára s Anonymem byli nejftipnější). V noci jsem se ještě já a Brambora stěhovaly vedle, páč Ježek chrápal tak, že nešlo spát.

Pátku byl dán pracovní název "hry kolem chaty" a taky byl dodržen. Hrála se zvláštní směsice her skautských, čtveráckých a bobrovských. Všechny naše hry se ovšem ve čtveráckém podání staly brutálními, což jim nepochybně neubralo na kvalitě. Dopoledne odjeli Ježci a my hráli běhací člověče, družinový šestiboj, Klaun dokázal k našemu údivu rozmáchnout vajíčko a čtverácké hututu si u nás nenašlo přílišné popularity. Pak přišel oběd, vařený Delfi, který se setkal s ještě menším ohlasem než hututu. Ty špagety byly kaše a nebylo to příliš požitelné, což svádělo k jejich jinému využití. Goník započal poobědní polštářovou válku zvrhnuvši se ve špagetovou bitvu a zakončenou Jávimovým letem do "rybníčka". Poo jsme hráli sobí šlachu a opilý kolík, pak naší zabíjející (vraždící) nepojmenovanou hru. Přijel Šíma, Elvis a Jana a já s Bárou jsme se zase stěhovaly zpět do štábu. Delfi spala s Panem Ponožkou a určitě si to náramně užila. V noci dorazili Gali, Míša a Lišče, kteří (cíleně) beznadějně bloudili po novohradských hvozdech.

V sobotu jsme nejdřív trochu pomáhali se dřevem (my a práce!) a pak hráli trojnožku, zvěřinec a další (nenáročné) hry. Po obědě jsme vyrazili na procházku po okolí, ke sklepům, který jsme ani nezaregistrovali na Kobylák (tam došli jen někteří, páč ostatní jsou másla), kde jsme s Tobulem zinscenovali scénku z nočního Dong-bong a posbírali pár nesebraných věcí z tábora. Po cestě ještě Mot se Zvonkem skákali do bahna a Zvonek pěkně spad a rozbil se. Večer se dohrál dětskej Carcassonne- vyhráli Šampóni (Anonym, Karča, Prtě, Míra, Zvonek, Jávim) před vedoucíma a Octama (Mot, Tobul, Denisa, Lečo, Honzík, Moucha). V sobotu ještě dorazili Pinta, Beži, Dlouhý a Expert, kterej ale zase odjel (a k mému zklamání neměl červenou rádiovku). Večer se řešila historie přezdívek a tak různě. Já jsem se opět stěhovala, tentokrát k Tobulovi na dvojpalandu. Tobul prej celou noc úděsně chrápal, o čemž já ale nevím (asi mi vadí jen chrápání Ježka). Ráno strašně pršelo, zabalilo se a my jsme vyrazili na autobus do Malont, pak do Kaplice, na nádraží, do Budějic a do Prahy přeplněným vlakem v mokrých hadrech.

Co dodat? Omluvu Tobulovi a Motovi za možnou záměnu jejich jmen, které jsem si vědoma, ale nejsem schopna s tím nic udělat.